

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קי"ד ע"א

פרשת משפטים

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קי"ג ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

חירות מכלא, הכי הוא. ומאי חרות. גושפנקה דעלמא דאתי, דביה הנה חירות, בכל מיני חירות. ואלמלא לא אתברו, כל מה דאתא לעלמא לבתר, לא אתא, והווי ישראל דיוקנא דמלאכין עלאין דלעילא. ועל דא אכריז קרא ואמר, והלוחת מעשה אלהים וגו', לא תימא דלבתר דעלמא אשתכלל, ואדכר שם מלא הווי, אלא בשעתא דאשתכלל בשם אלהים, עד לא ייעול שבת.

תרגום לעברית

חרות על הלחת. מה זה חרות על הלחת? כך פרשוה, חרות ממלאך המות, חרות משעבוד מלכיות, חרות מהכל. כך הוא. ומה זה חרות? חותם של העולם הבא, שבו יש חרות בכל מיני חרות. ואלמלא לא נשברו, כל מה שפא לעולם אחר כך - לא בא, והיו ישראל בדיוקנאות של מלאכים עליונים שלמעלה. ועל כך מכריז הכתוב ואומר והלחת מעשה אלהים וגו'. אל תאמר שלאחר שהעולם נתקן ונזכר שם מלא הוי, אלא בשעה שנתקן בשם אלהים, טרם שנכנסה שבת.

המה, מאי המה. הפוך מה'ה הוו. מתרין סטרין הוו. חדא בעובדא, וחדא דחירות לעילא, רשים לעילא לנטרא לכלא. ועל דא המ'ה. והמכתב מכתב אלהים הוא, אשא אוכמא על גבי אשא חוורא. מכתב אלהים הוא, היינו דכתיב, (במדבר יח) ועבד הלוי הוא. חרות כמה דאתמר, דהא יובל קרי חרות, ועבד חירות לכל עלמין.

תרגום לעברית

המה, מה זה המה? הפוך מה'ה היו, משני צדדים היו - אחד במעשה, ואחד מחרות של מעלה. רשום למעלה לשמר את הכל. ועל זה המ'ה. והמכתב מכתב אלהים הוא - אש שחרה על גבי אש לבנה. מכתב אלהים הוא, הינו שכתוב ועבד הלוי הוא. חרות, כמו שנאמר, שהרי יובל נקרא חרות, ועושה חרות לכל העולמות.

טקסט הזוהר

עד כאן חברי. מכאן והלאה תנדעון, דהא סטרא בישא, לא שלטא עליכו ואנא ייבא סבא, קאימנא קמייכו, לאתערא מלין אלין, קמו אינון, כמאן דאתער משינתיה, ואשתטחו קמיה, ולא הוו יכלין למלא. לבתר שעתא בכו.

תרגום לעברית

לכן, חברים, מכאן והלאה תדעו שהרי הצד הרע לא שולט עליכם, ואני ייבא סבא עומד לפניכם לעורר דברים אלו. קמו הם, כמי שהתעורר משנתו, והשתטחו לפניו, ולא היו יכולים לדבר. אחר כשעה הם בכו.

טקסט הזוהר

פתח רבי חייא ואמר, (שיר השירים ח) שימני כחותם על לבי כחותם על זרועי וגו', שימני כחותם, בשעתא דאתדבקא כנסת ישראל בבעלה, איהי אמרת שימני כחותם, (ויחי רמ"ד ע"ב) ארחא דחותם, כיון דאתדבק ביה הוא אתר דאתדבק שביק ביה כל דיוקניה, אף על גב דההוא חותם אזיל הכא והכא, ולא קיימא תמו, והא אתעבר מניה,

כָּל דְּיוּקְנֵיהָ שְׂבִיב תִּמְן, וְתִמְן קִיּמָא. אוּף הָכִי אִמְרַת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, כִּיּוֹן דְּאִתְדַבְּקָנָא בָּהּ, כָּל דְּיוּקְנֵי לִיְהוּי חֲקִיק בָּהּ, דָּאֵף עַל גַּב דְּאִיזִיל הָכָא אוּ הָכָא, תִּשְׁכַּח דְּיוּקְנֵי חֲקִיק בָּהּ, וְתִדְכֹּר לִי.

תרגום לעברית

פֶּתַח רַבִּי חִיָּיא וְאָמַר, שְׂיִמְנֵי כַחוּתָם עַל לְבָבְךָ כַחוּתָם עַל זְרוּעֶךָ וְגו'. שְׂיִמְנֵי כַחוּתָם, בְּשַׁעֲה שְׁנִדְבָקָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּבַעֲלָהּ, הִיא אִמְרָה שְׂיִמְנֵי כַחוּתָם עַל לְבָבְךָ. דְּרָךְ הַחוּתָם, כִּיּוֹן שְׁנִדְבָק בְּאוּתוֹ מְקוֹם שְׁנִדְבָק, מִשְׁאִיר בּוֹ אֶת כָּל דְּיוּקְנֵי. אֵף עַל גַּב שְׁאוּתוֹ חוּתָם הוֹלֵךְ כָּאֵן וְכָאֵן וְלֹא עוֹמֵד שָׁם וְנִעְכֵּר מִמֶּנּוּ, כָּל דְּיוּקְנֵי מִשְׁאִיר שָׁם, וְשָׁם עוֹמֵד. אֵף כָּה אִמְרָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, כִּיּוֹן שְׁנִדְבָקְתִּי בָּהּ, כָּל דְּיוּקְנֵי יְהִיָּה חֲקוּק בָּהּ, שְׁאֵף עַל גַּב שְׁאֵלָה לְכָאֵן וּלְכָאֵן, תִּמְצָא אֶת דְּיוּקְנֵי חֲקוּק בָּהּ וְתִזְכֹּר אוּתִי.

טקסט הזוהר

וְכַחוּתָם עַל זְרוּעֶךָ, כְּמָה דְכָתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) שְׁמָאֵלוּ תַּחַת לְרֹאשִׁי וַיִּמְיֵנוּ תַּחֲבִקְנִי, אוּף הָכִי, תִּהְיֵה דְּיוּקְנֵי חֲקִיק תִּמְן. וּבְכֵן אֵהָא בָּהּ מִתְדַבְּקָא לְעִלְמִין, וְלֹא אֶתְנַשִּׁי מִינָהּ. כִּי עֲזָה כְּמוֹת אֶהְבָּה, תְּקִיפָא כְּמוֹת אֶהְבָּה, בְּתוּקְפָא תְּקִיף, כְּהִהוּא אֶתֶר דְּשְׂרִיָּא בֵּיהּ מוּתָא. אֶהְבָּה, הִהוּא אֶתֶר דְּאֶקְרִי אֶהְבַּת עוֹלָם.

תרגום לעברית

וְכַחוּתָם עַל זְרוּעֶךָ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (שִׁיר) שְׁמָאֵלוּ תַּחַת לְרֹאשִׁי וַיִּמְיֵנוּ תַּחֲבִקְנִי, אֵף כָּה יְהִיָּה דְּיוּקְנֵי חֲקוּק שָׁם, וּבְכֵן אֵהְיָה דְּבוּקָה בָּהּ לְעוֹלָמִים וְאֵל אֶשְׁתַּכַּח מִמָּהּ. כִּי עֲזָה כְּמוֹת אֶהְבָּה, חֲזָקָה כְּמוֹת אֶהְבָּה, בְּחֻזְק חֻזְק, כְּמוֹ אוּתוֹ מְקוֹם שְׁשׁוּרָה בּוֹ הַמּוֹת. אֶהְבָּה - אוּתוֹ מְקוֹם שְׁנִקְרָא אֶהְבַּת עוֹלָם.

קִשָּׁה כְּשֶׁאוֹל קִנְיָה, אוֹף הָכִי, דְּהָא אֵלִין שְׁמֵהּ, מִהֵוּא סִטְרָא אִינוּן. רְשָׁפִיָּה רְשָׁפִי אֵשׁ, מֵאֵן אִינוּן רְשָׁפִי אֵלִין. אִינוּן אֲבָנִין וּמִרְגָּלָן טְבָאן, דְּאִתְּלִידוּ מִהֵוּא אֵשׁ. שְׁלֵהֶבֶת יָהּ. מִהֵוּא שְׁלֵהוּבָא, דְּנִפְקָא מִעֲלָמָא עֲלָאָה, וְאִתְאַחַדָּא בְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל, לְמַהְוִי כְּלָא חַד יְחוּדָא, וְאֵנָּה, הָא אֶהְבָּה וּרְשָׁפִין דְּשְׁלֵהוּבָא דְלִבָּא אֲבִתְרָה, יְהֵא רַעוּא, דְּדִיוֹקְנָא דִּילָן, תֵּהֵא חֲקוּקָה בְּלִבָּהּ, כְּמָה דְּדִיוֹקְנָא דִּילָהּ חֲקוּק בְּלִבָּן. נָשֶׁק לֹוֹן, וּבְרִיָּה לֹוֹן וְאֵזֶלוּ.

תרגום לעברית

קִשָּׁה כְּשֶׁאוֹל קִנְיָה - אֵף כֵּה, שְׁהָרִי אֵלוֹ הַשְּׁמוֹת הֵם מֵאוֹתוֹ צַד. רְשָׁפִיָּה רְשָׁפִי אֵשׁ, מֵהֵם רְשָׁפִי אֵשׁ הֶלְלוּ? אוֹתָם אֲבָנִים וּמִרְגָּלִיּוֹת טוֹבוֹת שְׁנוּלְדוּ מֵאוֹתָהּ אֵשׁ. שְׁלֵהֶבֶת יָהּ, מֵאוֹתָהּ שְׁלֵהֶבֶת שְׁיוֹצֵאֵת מִן הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְנִפְקָא בְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל, לְהִיּוֹת הַכֹּל יְחוּד אֶחָד. וְאֵנָּה, הִרִי אֶהְבָּה וּרְשָׁפִי שְׁלֵהֶבֶת שֶׁל הַלֵּב אֲבִתְרָה, יְהִי רַצוֹן שֶׁהַדִּיוֹקָן שְׁלֵנוּ יִהְיֶה חֲקוּק בְּלִבָּהּ כְּמוֹ שֶׁהַדִּיוֹקָן שֶׁלָּהּ חֲקוּק בְּלִבָּנוּ. נָשֶׁק אוֹתָם וּבְרַךְ אוֹתָם וְהִלְכוּ.

טקסט הזוהר

כַּד מָטוּ לְגַבֵּי דְרַבֵּי שְׁמַעוֹן, וְסָחוּ לֵיהּ כָּל מַה דְּאִירַע לֹוֹן, חֲדִי וְתוֹוָה, אָמַר, וְכַאֲיִן אִתּוֹן דְּזָכִיתוֹן לְכָל הָאִי, וּמַה הָוִיתוֹן בְּהָדִי אֲרִיָּא עֲלָאָה, גִּיבַר תְּקִיף, דְּלֹא הָוִי כְּמָה גִּיבַרִין לְגַבֵּיהּ כָּלוּם, וְלֹא יִדְעָתוֹן לְאַשְׁתְּמוּדְעָא לֵיהּ מִיד. תוֹוָהנָא, אִיף אִשְׁתְּזַבְּתוֹן מִעוֹנָשָׁא דִּילֵיהּ, אֵלֹא קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא בְּעָא לְשִׁזְבָּא לְכוֹן, קָרָא עֲלֵיָּהּ, (מִשְׁלִי ד) וְאַרְח צְדִיקִים כְּאוֹר נִגְה הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נִכוֹן הַיּוֹם. (מִשְׁלִי ד) בְּלִכְתָּהּ לֹא יֵצֵר צַעֲדָהּ וְאִם תְּרוּץ לֹא תִפְשֵׁל. (יִשְׁעִיה ס) וְעִמָּה כָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֲרִיָּא נִצֵּר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהִתְפָּאֵר. (ע"כ מִן רַב יִיבָא סבָא).

כְּשֶׁהִגִּיעוּ אֶל רַבִּי שְׁמַעוֹן וְסִפְרוּ לוֹ כָּל מַה שֶּׁקָּרָה לָהֶם, שָׁמַח וְתַמָּה וְאָמַר, אֲשֶׁרִיכֶם שְׂזֻכֵיכֶם לְכָל זֶה. וְמַה הָיִיתֶם עִם הָאֲרִיזָה הָעֲלִיּוֹן גְּבוּר חֲזָק, שֶׁכַּמָּה גְּבוּרִים לֹא הָיוּ אֵלָיו כָּלוּם, וְלֹא יָדַעְתֶּם לְהוֹדֹעַ לוֹ מִיד, תַּמְהָתִי אֵיךְ נִצַּלְתֶּם מֵעָנָשׁוֹ, אֲלֹא שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה לְהַצִּילְכֶם. קָרָא עֲלֵיכֶם, וְאַרְח צְדִיקִים כְּאוֹר נִגְה הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נֶכּוֹן הַיּוֹם. בְּלִכְתָּהּ לֹא יֵצֵר צַעֲדָהּ וְאִם תְּרוּץ לֹא תִכָּשֶׁל. (ישעיהס) וְעַמָּךְ כָּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מְטָעִי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהַתְפָּאֵר. (עד כאן מן רב ייבא סבא).

טקסט הזוהר

רַעִיָא מַהִימְנָא (מ) כִּי יִנָּצוּ אֲנָשִׁים. אֵלִין, מִיכָאֵל וְס' מ. וְנִגְפּוּ אִשָּׁה הָרָה, דָּא כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל. וְיִצְאוּ יְלָדֶיהָ, בְּגִלוּתָא. עָנוּשׁ יַעֲנֵשׁ, דָּא ס' מ, כְּאֲשֶׁר יֵשִׁית עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה, דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

תרגום לעברית

כִּי יִנָּצוּ אֲנָשִׁים - אֵלֹו מִיכָאֵל וְס' מ. וְנִגְפּוּ אִשָּׁה הָרָה - זֹו כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל. וְיִצְאוּ יְלָדֶיהָ - בְּגִלוּת. עָנוּשׁ יַעֲנֵשׁ - זֶה ס' מ. כְּאֲשֶׁר יֵשִׁית עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה - זֶה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

טקסט הזוהר

פְּקוּדָא (מא) בְּתֵר דָּא, לְהָשִׁיב אֲבִדָּה. וְאַבְתְּרִיָּה לְהָשִׁיב הַגָּזֵל. אָמַר בּוֹצִינָא קוּדְשָׁא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲתִיד לְאַהֲדָרָא לָהּ, אֲבִדָּה דְּאַבְדָּת בְּגִין עָרַב רַב, וְדָא כְּלָה דִּילָהּ, דְּבִזְמָנָא דְּעֵבְדוּ עָרַב רַב יֵת עֲגָלָא, נִפְקַת כְּלָה דִּילָהּ, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (שמות לב) וַיִּשְׁלַח מִיָּדוֹ אֶת הַלַּחַת.

תרגום לעברית

מִצּוּה (מא) אַחֵר זֹו - לְהָשִׁיב אֲבִדָּה, וְאַחֲרֵיו - לְהָשִׁיב הַגָּזֵל. אָמַר מְנוּרָה הַקְדוֹשָׁה, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲתִיד לְהַחְזִיר לָהּ אֶת הָאֲבִדּוֹת שֶׁאַבְדָּת מִשּׁוּם הָעָרַב רַב, וְזֹו הַכְּלָה שְׁלָהּ, שֶׁבְּזִמָּן שֶׁעָשׂוּ הָעָרַב רַב אֶת הָעֲגָלָא, יֵצְאָה הַכְּלָה שְׁלָהּ. זֶהוּ שֶׁכַּתוּב (שמות לב)

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קי"ד ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

ואתמר בך לה רד, התם קא רמיז נחיתו דילה, בגלותא רביעאה, לה:

תרגום לעברית

ונאמר בך לה רד. שם נרמזה ירידה שלה לגלות הרביעית. לה - כמו (בראשית יב) לה לה מארצה וגו'. כאן ש, (איוב לב) הן כל אלה יפעל אל פועמים שלוש עם גבר. כאן רומז לה לה שלש פעמים (בגלגול) בגלות. ברביעית רד, בשביל בת יחידה, הפלה שלה שנפלה. זהו שכתוב (עמוס ה) נפלה לא תוסיף קום. ומיד שאתה יורד בשבילה, תקום עליה, וזו השבת אבדה, וזו התורה שהתגלתה על ידך, זו היא השבת האבדה שלה. שלא לחנם נגלתה לה תורה יותר מכל ישראל ועלתה אליה כמו מי הפאר שעלו אליה, ולא לאבות ולא לאיש, שהרי הפאר מכירה את אדוניה. ועל התורה הזו נאמר (במדבר כא) ומשם בארה היא הפאר וגו'. הפאר היא מלאה, ולא יוצאים מימיה החוצה, והיא פאר מי התורה שמוציאה כל המים, וכל המים של העולם נכנסים בה, ולא יוצאים מימיה החוצה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.